

de hobby van...

Hendrik Heidinga: 'Elke zaterdagmiddag ben ik aan boord'

FOTO'S: MARTIN KONING

In 1934 is ons schip gebouwd op een werf in Baasrode. Dat ligt aan de Schelde, een eindje voorbij Antwerpen. Na ruim vijftig jaren trouwe dienst als vrachtschip is het uiteindelijk bij onze club terechtgekomen. Wat moet een club met een vrachtschip? In elk geval geen vracht vervoeren... Varen met een 39 meter lang en vijf meter breed schip is een belevenis op zich. We zijn er inmiddels mee in Zeeland geweest, op de randmeren bij Harderwijk, via het IJsselmeer naar Friesland en uiteraard hebben we de ruime omgeving van Alphen aan den Rijn verkend.

De ligplaats is in de Oude Rijn in Alphen aan den Rijn. Elke zaterdagmiddag van ongeveer half twee tot het einde van de middag ben ik te vinden op de Winthont - zo heet ons schip namelijk. Die naam is nog een overblijfsel van de vorige eigenaar; oorspronkelijk heette het Sancta Theresia.

De vaart door Friesland begint uiteraard met de reis ernaartoe. Een aantal clubleden heeft op zich genomen om ons schip

naar Heeg in Friesland te varen. Om te kunnen vertrekken moet eerst de hoofdmotor gestart worden. Dat klinkt simpeler dan het is. Het starten van de diesel gebeurt namelijk met behulp van perslucht. Dus eerst 'perslucht draaien', zoals we dat noemen. Met de hand een kleine benzinemotor starten, die de compressor aandrijft. Na tien minuten zijn de perslucht-vaten vol en kan de hoofdmotor gestart worden.

Opmerkingen

Touwen los en varen! We varen door Alphen aan den Rijn, via het Brasemermeer en de ringvaart in de richting van Amsterdam. Vóór Amsterdam is een sluis, waar we vrij snel doorheen zijn. Dan begint de vaart door Amsterdam.

Weet je hoeveel bruggen er in Amsterdam zijn? Ik weet het ook niet, maar een tiental daarvan moet open om van de zuidkant van Amsterdam naar de Houthaven aan het IJ te kunnen varen. Rustig varen door het kanaal, de eerste brug gaat open en we varen verder. De brugwachter sluit de brug en dan stapt hij op de fiets. Hij fietst langs het kanaal om ook de tweede

Hendrik Heidinga is specialist IRS (Infrastructure, Regulations and Standardisation) bij CBT. Hij werkt sinds 1997 bij Casema. Iedere zaterdagmiddag is hij op een vrachtschip te vinden. Het vrachtschip is eigendom van een groep mensen die het schip voor recreatieve doeleinden gebruikt.

brug open te gaan doen. Daar liggen we inmiddels al te wachten. Ook de derde brug behoort tot zijn werkzaamheden. Bij de vierde brug krijgen we te maken met een collega. Die was niet op de vierde brug maar was bij de vijfde bezig. We wachten tot hij terug is bij de vierde en dan kunnen we weer verder. Hier en daar hangt er iemand op de derde etage uit het raam en krijgen we opmerkingen naar de boot geslingerd.

Verschalken

Als we voor een brug liggen raast het verkeer eroverheen totdat wij aan de beurt zijn. Soms hebben we uitzicht op de achterkant van de huizen, soms is er een kade langs het water. Vissers proberen een visje te verschalken en een tram tingelt in de verte. Deze toch wel gezellige tocht door Amsterdam is ten einde als we het IJ opdraaien. We melden ons via de marifoon bij de verkeersleiding.

Het is meestal behoorlijk druk op het IJ. Zeeschepen komen langs, onderweg van en naar IJmuiden, binnenvaartschepen varen op volle kracht naar een onbekende bestemming, veer-

ponten gaan heen en weer van Amsterdam-Noord naar Amsterdam-Centrum. En ook de pleziervaart maakt gebruik van het IJ. Met veel plezier haalt die soms de wildste capriolen uit. De Oranjesluizen aan de oostkant van het IJ gaan voor ons open en we varen het Markermeer op.

Oorlam

In Enkhuizen vlak voor de sluizen naar het IJsselmeer gaan we slapen, nadat we de dag met een oorlam hebben afgesloten. De volgende ochtend gaan we door de sluis het IJsselmeer op naar Stavoren. Halverwege blijkt dat we een probleempje hebben met de koeling van de hoofdmotor. We besluiten voor anker te gaan en de motor te stoppen. Er zit rommel in het koelwatersysteem, die er even uitgehaald moet worden. Nadat het karweitje geklaard is starten we de motor en kunnen we verder. Nog even het anker ophalen.

De ankermotor is echter niet aan de praat te krijgen, dus moet het anker met de hand naar boven gedraaid worden. Helaas is het IJsselmeer daar ongeveer vijf meter diep, zodat er twintig à dertig meter ankerketting uitstaat. Dat betekent met twee man een hele poos draaien aan het grote wiel. Gelukkig worden de 'ankeromhoogdraaiers' zo nu en dan afgelost. En ja, daar komt het anker boven water met een restje IJsselmeergrond er nog aan, en varen we verder naar Stavoren. In Friesland gaan we op een meer voor anker tot de volgende ochtend. De derde dag van de reis varen we het kleine stukje naar Heeg.

De volgende weken zijn er afwisselend clubleden aan boord. Vier weken later vaart de 'terugvaarploeg' ons schip weer terug naar Alphen aan den Rijn.

Elke zaterdagmiddag zijn we aan boord: varen, klussen, altijd gezellig. Kom gerust eens langs, bekijk ons schip of vaar een keer mee!

Tekst: Hendrik Heidinga

